

Antonia Pavlic
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 112277-8-0
AMERICAN IN SPIRIT
IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, THURSDAY MORNING, APRIL 23, 1970

STEV. LXVIII — VOL. LXVIII

Kolumbija proglasila
vojno obsedno stanje

Ko so pristaši bivšega diktatorja skušali svojega kandidata po volitvah s silo spraviti na oblast, je vlada oklicala obsedno stanje.

BOGOTA, Kolumb. — Predsedniške volitve preteklo nedeljo so pokazale izredno podporo med volivci za bivšega diktatorja, 70 let starega generala Gustavo Rojasa Pinillo. Že pred volitvami so napovedovali, da utegne zmagati. Nekaj časa je v nedeljo in zgodaj v ponedeljek res izgledalo, da bo zmagal končno pa se je zmaga le obrnila na stran vladnega kandidata Mihaela Pastrana Borrera.

Rojas Pinilla je dobil skupno 1.521.267 glasov, vladni kandidat Pastrana Borrero pa 1.571.249, torej nekako 50.000 glasov več. Generalovi pristaši so vrgli v javnost trditve, da je vlada izide ponaredila v korist svoje kandidata. Prišlo je do izgrediv in spopadov. Predsednik republike Carlos Lleras Restrepo je nato v torek zvečer proglasil obsedno stanje in poslal na ceste vojaštvo, ki je bilo sicer v pripravljenosti še od preteklega tedna, predno so se volitve začele.

Predsednik Lleras je označil poskus Pinillovih pristašev s silo prevzeti oblast za "podtalno gibanje, najnevarnejše v zgodovini republike". Prevladuje prepričanje, da bo vlada z odločno roko vzpostavila mir in red, pa bo nemara minilo precej časa, predno se bo dežela dejansko pomirila. Zmagoviti kandidat Pastrana je kandidat vladne koalicije liberalcev in konservativcev, ki vlada v Kolumbiji od leta 1958, ko sta se obe stranki pomirili in končali večletno državljansko vojno. Veliko število glasov, ki jih je dobil gen. Rojas Pinilla, kaže, da je vladna koalicija izgubila že precej nekdanje opore med volivci.

Jordanija prihaja pod
vpliv palestinskih
gverilcev

AMMAN, Jord. — V Jordaniji je toliko palestinskih beguncev in so tako dobro organizirani, da jih javna uprava mora zmeraj gladiti z rokavicami, drugače takoj organizirajo izgrede in rušijo red in mir. Pretekli teden so gverilci organizirali burne demonstracije proti obisku ameriškega diplomata J. Sisco.

Nemiri so sprožili vladno krito, ki jo je kralj rešil tako, da je polovico ministrov nabral iz gverilske organizacije, ostanek pa iz domačih politikov. Tako sedijo sedaj v ministrskem svetu Palestinci, ki so morali pred kratkim bežati z zahodnega brega reke Jordan.

Nove vlade nihče ne smatra za vzor politične konsolidacije. Je morda stopnja na stopnicah, ki vodijo v revolucijo in konec jordanijske monarhije.

Vremenski
prerok
pravi:

Postopna zjasnitev in hladnejše. Najvišja temperatura popoldne okoli 54.

Novi grobovi

Mary Tumbry
V torek zvečer je umrla v Western Reserve Nursing Home 83 let stara Mary Tumbry z 18813 Cherokee Ave., vdova po pok. Florijanu, mati Anne Mickovic, Marie Gamber, Johna pok. Olge Brodzinski, Helen Palenko, Rudolpha, Steffie Zdesar, Barbare Rahotina, Lawrence in pok. Mathewa, 17-krat stara mati, 14-krat pramati, sestra pok. Ivana Germana in pok. Anne Milinovich. Pokojna je bila rojena pri Karlovcu na Hrvaškem, od koder je prišla v ZDA l. 1905. Bila je članica HBZ št. 235, HKZ št. 30 in SNS št. 108. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. v soboto ob 9., v cerkev sv. Pavla na E. 40 St. ob 10., nato na Kalvarijo.

Mary Medvesek
V torek je umrla v Euclid General bolnišnici 69 let stara Mary Medvesek s 21141 Goller Avenue, rojena v Domžalah, od koder je prišla v ZDA l. 1920, vdova po pok. Josephu, mati Josephine Mezget in pok. Ludwiga, stara mati Franka in Penny Spell, stara mati, sestra Jennie Prezelj in Angele Lausche (Jugoslavija). Pokojna je bila članica SNPJ št. 5, ADZ št. 6, Kr. št. 3 Progres. Slovenk, Kluba slov. upokojencev v Euclidu, Kluba Ljubljana, Naše zvezde, pevskega zbora Slovan. Pogreb bo iz Želetovega pogreb. zavoda na E. 152 St. jutri popoldne ob 1.30 na Lakewood pokopališče. Namesto cvetja priporoča družina darove za Slov. dom ostarelih na Neff Rd.

Erwin Metzinger
V torek je umrl 24 let stari Erwin Metzinger, sin Mathiasa in Rose, brat Franka in Johna. Pogreb bo v soboto iz Želetovega pogreb. zavoda na E. 152 St. ob 10.30 na Lakeview pokopališče. Pokojnik je bil rojen v Avstriji in je prišel v ZDA pred 20 leti. Zivel je na 14819 Hale Avenue, zaposlen pa je bil pri General Electric.

Govoreči pisalni stroj
BEOGRAD, SFRJ. — Tukajšnji list "Politika" poroča, da so v Sloveniji iznašli "govoreči pisalni stroj" za slepce.

Prispevajte
V TISKOVNI SKLAD
AMERIŠKE DOMOVINE

Rdeči mali vrh za
bojevanje v Indokini

Rdeči vodniki Indokine pripravljajo skupni posvet za boj proti "ameriškim imperialistom in njih hlapcem".

HONG KONG. — Poslanik Severnega Vietnama v Peipingu Ngo Thuyen je dejal, da pripravljajo rdeči vodniki v Indokini skupni posvet, na katerem bodo izdelali in vzporedili svoje načrte za boj proti "ameriške-mu imperializmu in njegovim hlapcem". Poslanik je povedal, da se je podoben sestanek vršil že leta 1965 na prizadevanje princa Sihanuka, tedanjega predsednika Kambodže. Sedanji posvet, ki se ga bodo udeležili poleg Sihanuka še predstavniki Severnega Vietnama, Viet Konga in Phatet Lao, je v glavnem posledica odstavitve princa Sihanuka.

Ta si je v zadnjih tednih zagotovil pomoč svojih rdečih prijateljev in napovedal, da se bo skoro vrnil domov in se postavil na čelo "osvobodilne vojske", ki bo nastopila s silo proti sedanjim vladam v Kambodži. Sihanuk je ostro obsodil množične pokole Vietnamev v Kambodži in za nje javno dolži kambodžansko vlado. Izjavil je, da je prepričan, da ne bo nobena država, z ZDA na prvem mestu, dala taki vladi pomoči.

Glavni tajnik Komunistične partije v Hanoju Le Duan je v svojem govoru v Kremlju na predvečer Leninove 100-letnice dejal, da se bodo ljudstva Vietnama, Kambodže in Laosa združila v skupnem nastopu proti ameriške-mu imperializmu, podobno je govoril Truong Chinh, član Politbiroja v Hanoju. To kaže, da bodo morda rdeči združili javno svoje sile za boj proti svojim nasprotnikom v Južnem Vietnamu, Laosu in v Kambodži. Doslej so javno vse to odločno zanikali, pa naj je bilo še tako očitno, da so Severni Vietnamci glavni nosilci vojaškega osvajanja v Južnem Vietnamu in v Laosu.

Svojevrsten nasvet
Narednik vojakom na bojišču: Vaša puška je zdaj vaš najboljši prijatelj. Skrbite zanjo. Brigajte se za njo kot za svojo ženo, naribajte jo vsak dan čez in čez z v olje namočeno krpo!

Politične posledice vojaškega položaja v Kambodži

CLEVELAND, O. — Londonski Reuter je že 17. aprila poročal, da vojaški položaj v Kambodži ni rožnat, ni se pa spušča v podrobno opisovanje. N.Y. Times poroča v svoji nedeljski izdaji o položaju v Kambodži: Vodilni uradniki misije ZDA v Saigonu in vojaški poveljniki mislijo, da so čete Severnega Vietnama in Vietnamske OF sedaj utrdile svoje položaje v vzhodni Kambodži. Vsi ti uradniki in poveljniki dvomijo, da je nova kambodžanska vlada sposobna nadzirati kambodžanski narod in ustaliti domače politično stanje. Posledica je, da je začetni optimizem, ki je prevladoval v ameriških krogih v Vietnamu v začetku revolucije, nadomestil skepticizem. Ameriških krogov se polasta dvom, ali bo vse to sploh koristilo ameriškim interesom. Neki ameriški poveljnik je rekel, da bi bil zadovoljen, ako bi se moglo ob-

noviti stanje pred revolucijo. Iz istih virov prihaja tudi novica, da je sovrtažnik poživil svojo aktivnost na bojiščih v Laosu in Južnem Vietnamu ravno pred Nixonovim govorom. Poročila iz Londona in iz Saigona opozarjajo med vrsticami, da se kambodžanske čete niso obnesle prvi mesec po revoluciji in da niso kos rdečim četam, ko so že začele sistematično v širokem krogu obkoljevat Phnom Penh. Kambodžanskim četam grozi torej položaj poražene armade.

Daleč bi bil od stvarnosti, kdor bi mislil, da se vietnamski komunisti ne zavedajo, kakšne politične koristi imajo od tega vojaškega stanja. Že vidijo skupno indokitajsko fronto proti "kapitalizmu". To so njihovi govorniki na leninskih slavnostih v Moskvi in v Hanoju kar naravnost povedali. So postali pijani od

Avstralija bo umaknila
800 mož iz J. Vietnama

CANBERRA, Avstral. — Predsednik vlade John Gorton je včeraj objavil, da bo Avstralija umaknila tekom prihodnjih mesecev iz Južnega Vietnama en bataljon pehote, skupno 800 mož z nekaj podpornimi enotami. Umik bo izveden pred koncem tega leta.

Predsednik vlade je obljubil delni avstralski umik iz Vietnama še lani v decembru, pa ga odložil. Avstralija je namreč poleg Nove Zelandije edin neazijski ameriški zaveznik, ki poma-ga v boju v Vietnamu. Tam ima okoli 8.000 mož, ki so se odlično izkazali v boju.

Nova Zelandija ima le par sto mož v Vietnamu, ki pa jih za enkrat ne misli poklicati domov. Poleg Avstralcev in Novozelancev je v Vietnamu še blizu 50.000 Južnih Korejcev in 14.000 Tajcev. Par tisoč Filipincev je opravljalo le pomožne vojne službe, pa še ti so že napovedali odhod domov. Svojo pomoč so že pred časom ponudili nacionalni Kitajci s Formoze, toda ZDA niso marale te ponudbe sprejeti, da ne bi dale rdeči Kitajski povoda za neposredni poseg v vietnamsko vojno.

Poslaniki ZDA na
posvetu v Teheranu

TEHERAN, Ir. — Državni podtajnik ZDA za Srednji vzhod Joseph Sisco je po svojem obisku v Egiptu in Izraelu odpovedal obisk v Jordaniji, ko je prišlo tam do hudih demonstracij proti ZDA in njegovemu obisku, pa se šel razgovoriti s predstavnikom Libanona v Beirut. Nato je odletel v Teheran, kamor je pozval na razgovor in posvet vse poslanike ZDA na Srednjem vzhodu.

Posvet se je začel v ponedeljek in naj bi na eni strani počel državnega podtajnika J. Sisco o položaju v državah Srednjega vzhoda, na drugi strani pa je nudil Sisco priložnost obrazložiti poslanikom stališče vlade ZDA do položaja na Srednjem vzhodu o možnostih in načinu odstranitve sporov, ki so dosegli znova tak obseg in ostrino, da ni izključen nov večji vojni spopad.

Prporočajte A.D. tem,
ki jo še nimajo!

RDEČI V KAMBODŽI SE
PRI SAANGU UMAKNILI

Po topniškem obstreljevanju so kambodžanske čete začele danes zjutraj zasedati naselje Saang, ki so ga v nedeljo prepustile rdečim. Rdeči so se preteklo noč umaknili, pa pustili za seboj kak ducat pomorjenih civilistov. — ZDA dale Kambodži nekaj orožja in streliva.

PHNOM PENH, Kamb. — Ko so se rdeči pojavili v bližini mesta Takeo kakih 50 milj južno od glavnega mesta Phnom Penh, je prišla sem danes zjutraj vest, da so se umaknili iz Saanga, ki leži le kakih 15 milj jugovzhodno od tod. Vladne čete so se v nedeljo umaknile iz Saanga brez boja in naselje prepustile rdečim. Ko so dobile okrepitev, so napovedali, da bodo skušale rdeče iz Saanga pregnati. Poročila so govorila, da je na vsaki strani pripravljeno za boj kakih 1000 mož. Sinoči so vladne čete tri ure obstreljevale rdeče položaje s topovi, nato pa počasi začele riniti naprej s pehoto v zaščiti oklopnih voz. Prvi oddelki so običali, ko so rdeči začeli streljati z avtomatskim orožjem.

Danes zjutraj so vladne čete znova začele prodirati v naselje Saang in pri tem dognale, da so se rdeči preko noči umaknili. Kaj naj bi bil dejanski vzrok rdečega umika, je težavno dognati. Po vsem sodeč je to del rdeče taktike, ki trenutno vsaj ne more imeti cilja zasedati večja področja Kambodže, ko ni jasno ali jih bo mogoče obrzati. Rdeče vojaške operacije so v glavnem še zelo omejene in so le na par redkih odsekih segle preko omejenega obmejega ozemlja. O kakem načrtu "pohodu" ali pritisku proti glavnemu mestu Phnom Penhu ni nobenih trdnih vesti.

ZDA poslane nekaj orožja
Kambodži

WASHINGTON, D. C. — Vlada ZDA je na prvo prošnjo Kambodže pretekli teden še v petek odgovorila, da bo Kambodži dala nekaj tisoč pušk K-47, kitajskega in ruskega prekla, ki so jih zaplenili v vojni v Južnem Vietnamu rdečim. Istočasno je vlada Kambodže opozorila, naj ne pričakuje nobene velike ameriške vojaške pomoči.

Trdijo, da bi Kambodža rada dobila in ZDA toliko orožja, da bi svojo sedanjo armado kakih

35.000 mož povečala na okoli 200.000 mož. Na kaj takega vsaj za sedaj v Washingtonu ne mislijo. Prav to je pripravilo predsednika vlade Lon Nola, da je v osebnem pismu pretekli ponedeljek nujno prosil za pomoč neposredno predsednika Nixona. Pri tem bi rad dobil poleg orožja tudi kambodžanske enote, ki so jih izvežbali in opremili pripadniki "posebnih sil" ZDA na področju Mekongove delte za boj proti rdečim, ki so vpadali tja iz Kambodže. Te enote vodijo ameriški častniki.

Južni Vietnam pomaga

SAIGON, J. Viet. — V ponedeljek so močne enote južnovietnamskih vladnih čet prešle mejo Kambodže in v dogovoru z kambodžanskimi oblastmi napadle in po kratkem boju zasedle vrsto rdečih oporišč v obmejnem področju. Neka poročila trdijo, da sta pred nastopom južnovietnamskih čet bila v pokrajinskem glavnem mestu Svay Rieng dva Amerikanca, ki sta se po vsem sodeč pomenila z načelnikom pokrajinske uprave o tem, kje so rdeča oporišča in kje skladišča orožja in drugih potrebščin. Rdeči teh niso skrivali, dokler je bila Kambodža pod vladjo Sihanuka.

V ponedeljek je kakih 5.000 južnovietnamskih vojakov prešlo na dveh krajih mejo in naglo zasedlo mejno področje kakih 15 milj globoko in zasedlo pri tem velje število rdečega orožja in tudi preko 18 ton streliva. Vsega tega niso južnovietnamske čete odpeljale ob umiku s seboj, ampak so po vsem sodeč enostavno izročile kambodžanskim oboroženim silam.

Taki dogovorjeni vpadi južnovietnamskih čet preko meje v Kambodžo so rdečim ne le neprijetni, ampak tudi močno nevarni. Tam, kjer so se sedaj počutili popolnoma varne, so sedaj nenadno izpostavljeni napadom, njihove zaloge pa izpostavljene zasegi sovražnika. Tak položaj rdečih ni nobena dobra osnova za kak večji nastop proti kambodžanskim četam dalje v notranjost. Dokler jih Kambodžanci puste kolikor toliko pri miru, pri sedanjem položaju rdeči komaj morejo tvegati kak večji nastop proti njim.

V enem desetletju
skoraj 33 milijonov
več ljudi v ZSSR

MOSKVA, ZSSR. — Po uradnih podatkih se je število prebivalstva v ZSSR v zadnjih 10 letih povečalo za 32.900.000 na skupno 241.748.000. Najbolj se je prebivalstvo pomnožilo v delu Kavkaza in v Sovjetski Osrednji Aziji, najmanj pa v zahodni Sibiriji, v Rusiji, Ukrajini, Belorusiji in v baltskih republikah.

Žensk je še vedno preko 19 milijonov več kot moških, kar naj bi bila posledica izgub v drugi svetovni vojni. Odnos med obema spoloma je 56:44 v korist ženske. Ob upoštevanju tega stanja je tudi razumljivejša, da opravljajo ženske v ZSSR težka dela, kot jih ne nikjer drugod na svetu.

Iz Clevelanda
in okolice

Prodaja peciva in starin—
Podružnica št. 25 SZZ vabi rojake in rojakinje na svojo prodajo domačega peciva in starin v Baragov dom na 6304 St. Clair Avenue v soboto, 25. aprila, od 10. dopoldne do 6. zvečer.

Dobro branje—
Slov. pisarna v Baragovem domu na St. Clair Avenue sporoča, da je prejela R. Jurčeca "Skozi luči in sence" 3. del, na zalogi pa ima še veliko drugih, dobrih slovenskih knjig.

Asesment—
Tajnica Društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ sporoča, da bo pobirala asesment v petek, 24. aprila, od 5.30 do 8. v šoli sv. Vida.

Policija bo gibljiva—
Policijski načelnik Lewis Coffey je objavil, da bo policija poslej v posebnih slučajih pozvala svoje osobe in patrolje iz ostalih predelov v sredo mesta, če bo to nujno. Policija bo gibljivejša in se bo trudila, da bo vedno tam, kjer bo trenutno potreba za njo največja. Nova taktika je bila dogovorjena med B. Davisom, direktorjem mestne varnosti, in policijskim načelnikom po izgrediv, napadih in nasiljih v sredini mesta preteklo nedeljo zvečer po koncertu v Public Hall.

Zalostna vest—
Rojakinja ga. Marija Cvajnar je prejela žalostno vest, da ji je v Sloveniji nenadno umrl 68 let stari brat Franc Jarc v Vašah pri Medvodah. Doma zapušča eno Marijo, sinova Francita in Ivana z družinami ter hčerko Anico, por. Kopač, in Ivanko, por. Flis, brata Andreja, v Clevelandu sestro Marijo Cvajnar in druge sorodnike doma, v Kani in v Clevelandu.

Priprave za dom

Tri četrte domov v ZDA ima električne pečice za pečenje prepečenca, 90% jih ima električne likalnike in 80% električne pralnike.

Zadnje vesti

PORT OF SPAIN, Trinidad. — Vladnim silam se je posrečilo prevladati nad civilnimi in vojaškimi uporniki, pristaši "črne sile". Kakih 100 upornikov je po porazu pobegnilo v okolico mesta, kjer jih vladne sile zasledujejo. ZDA so poslale vladi nekaj lahkega orožja, za katerega je prosila, ko je prišlo do izgrediv. Skupina ameriških vojnih ladij je letalonosilko Gudacanal je odpelala še v torek s Portorika proti Trinidadu za slučaji, če bi bilo treba poskrbeti za varnost državljanov ZDA.

SAIGON, J. Viet. — Pretekli teden je padel v bojih z rdečimi v Južnem Vietnamu 101 ameriški vojak. Bojevanje je bilo v zadnjih dneh bolj omejeno. Ameriška prva konjeniška divizija je pritisnila bližje proti meji Kambodže severozahodno in zahodno od Saigona.

KAIRO, ZAR. — Egiptska vojna letala so poletela precej daleč preko Sueškega prekopa in napadla vojaške cilje na po Izraelu zasedenem ozemlju. Vesti iz Jeruzalema trdijo, da napad ni povzročil nobene škode.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 80 Thursday, April 23, 1970

Nixonovo "tveganje za mir"

V svojem poročilu o položaju v Vietnamu je predsednik Nixon napovedal umik novih 150.000 ameriških vojakov iz Južnega Vietnama in morda še več v teku enega leta, če bo položaj v Južnem Vietnamu, Laosu in Kambodži to dovoljeval. Predsednik je povedal naravnost, da bo to storil, ker je voljan "tvegati za mir". Pri tem je svaril rdeče v Hanoi, naj njegovega "tveganja" ne izrabijo, ker bo sicer prisiljen podvzeti korake za varstvo preostalih ameriških čet v Južnem Vietnamu in za varovanje neodvisnosti tega.

Predsednik je zadrževal ameriški javnosti, da vietnamizacija vojskovanja dobro napreduje, boljše, kot so ob njenem začetku lani predvidevali. Kljub temu da rdeči pospešujejo pošiljanje svojih čet in vojaških potrebščin po Hočiminhovi poti v Južni Vietnam, se je število rdečih bojnikov tam od lanskega decembra zmanjšalo, vojskovanje je na splošno popustilo z izjemo zadnjih tednov, ko so rdeči sprožili vrsto napadov in te ponekod še vedno nadaljujejo.

Tudi pacifikacija uspešno napreduje, kot je poročal predsednik Nixon. Drugi viri o tem niso tako močno prepričani in dvomijo zlasti v njeno trdnost. Prenekateri ugičljejo, da ima vladna stran nad precejšnjim delom podeželja nadzor v glavnem še vedno le podnevi, med tem ko se ponoči še zmeraj čuti rdeča prisotnost.

Celoten položaj v Južnem Vietnamu je negotov in nestabilen. Enote redne južnovietnamske vojske so boljše opremljene, kot so bile, saj so dobile moderno ameriško orožje. Njihovo število se ni bistveno spremenilo, njihova bojna sposobnost in uspešnost na bojiščih še ni toliko napredovala, da bi mogle same prevzeti odgovornost za varovanje večjih področij pred rdečimi. Uspešne so le ob podpori ameriškega topništva in letalstva. Ameriška stran ima še vedno v rokah skoraj vso oskrbo. Edino za prvo južnovietnamsko pehotno divizijo, ki operira v severnem delu republike, trdijo, da je enakovredna ameriškim in — rdečim. Skrajno neučinkovita je na primer 9. južnovietnamska divizija, ki varuje del področja Mekongove delte. Pred nekaj meseci je dobila novega poveljnika, ki skuša dvigniti njenega borbenega duha, jo pognati iz dosedanje zasnove, si v načrtno nadziranje nje v varstvo izročenege ozemlja.

Poleg rednih, armadnih enot, katerih naloga je preganjati glavne rdeče sile, obstoje pokrajinske vojaške enote in še posebne "vaške straže". Pokrajinske vojaške enote so boljše izvežbane in opremljene, odgovorne so za varnost svojih pokrajin in za nadziranje tamkajšnjih rdečih stalnih enot. Vaške straže skrbijo za varovanje svojih naselij. Pri tem lahko vedno računajo na pomoč pokrajinskih in rednih vojaških sil, če je sovražnik tako močan, da ga same ne morejo odgnati. Dober del članov vaških straž opravlja čez dan, oziroma v času, ko ni v vojaški službi, redno delo.

Organizacija obrambe je torej dosti dobra, vsaj po videzu. Vprašanje je, kako učinkovita in kako trdna je. Nekateri trdijo, da je v enotah pokrajinskih sil, pa tudi v enotah vaških straž precej rdečih podpornikov, če že ne kar tudi skritih članov Južnovietnamske Osvobodilne fronte. Da se skušajo ti vrniti v vse vojaške in civilne ustanove vlade, je očitno in znano iz komunističnih "osvobodilnih vojn" drugod.

Kot drugod je tudi v Vietnamu vse odvisno od poteka vojne. Od tega zavisi razpoloženje dobrega dela prebivalstva. En del stoji trdno na komunistični strani, en del trdno na protikomunistični, vse ostalo pa čaka v sredi in gleda, na katero stran se bo obrnila bojna sreča. Rdeči skušajo domačine prepričati, da bodo Amerikanci iz Južnega Vietnama odšli in tedaj bodo "oni vse vzeli v svoje roke". Gorje tistim, ki niso bili z njimi in ki še vedno nočejo na njihovo stran!

Vladna stran prepričuje javnost o ameriški trdnosti in odločnosti varovati "neodvisnost" Južnega Vietnama pred napadom rdečih s Severa. To prepričevanje je včasih prav težavno, ker rdeči navajajo govore in članke Amerikancev na raznih vplivnih položajih, ki zahtevajo "takojšnji" umik iz Vietnama, ker ta "za varnost Amerike ni pomemben".

Predsednik Nixon je včeraj zato prav posebno poudaril, da ZDA ne bodo pustile Južnega Vietnama na cedilo. Ne bodo dovolile, da bi bile žrtve petih let vojskovanja zastoj. Dejal je, da so rdeči upali na zmago na bojnem polju, pa jo niso dosegli, upali so na zmago na političnem polju v Južnem Vietnamu, tudi te niso dosegli. Vlada v Saigonu je trdnejša, kot je bila kdajkoli v zadnjih letih. Prav posebno so rdeči upali, je dejal predsednik, na "zmago v ZDA". Tu se še prav posebno varajo.

"Mi nismo slabiči, mi smo trdni ljudje. Amerika še ni

izgubila nobene vojne v svoji 190-letni zgodovini in tudi te ne bo," je zagotavljal predsednik Nixon vso domačo deželo in svet. Izjava je bila namenjena zlasti Hanoi in njegovim podpornikom v komunističnem in svobodnem svetu.

Vojaški vodniki so pozvali predsednika Nixona, naj ne umika v sedanjem času novih ameriških čet iz Vietnama, ker je vojaški položaj v Južnem Vietnamu, pa tudi v Laosu in v Kambodži preveč nejasen. Gen. C. Abrams je predložil odločitev umikanja vsaj za dva meseca, vojaški vodniki ZDA pa bi radi umikanje odložili za pol leta. V okviru objavljenega načrta ima predsednik Nixon možnost ustreči obema predlogoma, če bi se to pokazalo nujno. Umik je napovedal, da bi preprečil obnovo protivietnamske vojne propagande, ki je napravila toliko težav bivšemu predsedniku L. B. Johnsonu, pa misli pri tem tudi na kogresne volitve jeseni. Volivce je treba držati pri dobri volji, jim ohraniti upanje na uspešno končanje vojne.

Predsednik Nixon "tvega za mir", pa pri tem vendar upa, da to tveganje ni tolikšno, da bi spravljalo v nevarnost njegov končni cilj: doseči mir v jugovzhodni Aziji, pa to zavarovati tudi pred komunističnimi osvajačnimi poskusi.

* SLOVENC V CHICAGO,

ki spadajo v farno okrožje svetostefanske fare, so lahko ponosni! Cast in priznanje, komur to gre in to so svetostefanski farani in njihovi dušni voditelji. Radi česa?

Farno letno poročilo za leto 1969 to pove.

Kaj pove?

Da je imela fara sv. Stefana v Chicagu tekoma lanskega leta \$89.673.92 dohodkov. Izdatkov pa \$77.567.74. Po odbitku stroškov je ostala prebitna bilanca \$12.106.18. Preostanek od predlanskega leta pa je bil \$14.769.69. Skupaj preostanek od obeh let \$26.902.87.

To je nekaj, s čimer se ne more vsaka fara ponasati.

To pa tudi pove, da ima fara sv. Stefana v osebi svojega župnika rev. p. Tomaža Hoge-ta zelo previdnega in dobrega gospodarja. Čast mu!

Ob teh vrsticah stopajo pred mene spomini iz nekdanih dni in let. V maju 1898 so tisti, ki so delali za to, da se ustanovi župnija sv. Stefana, kupili poslopje na vogalu Lincoln in 22nd Place in zemljišče. Poslopje so nazivali takoj "kovačnica". Plačali so \$1.800 za ta nakup. Vso to so dobili na posojilo. Potem so začeli. Trdo je šlo, ker niso imeli za to dovolj ne srebrnih, še manj pa zlatih "knofov", pa tudi "zelenih metuljev" ne. Tisti, ki so vodili župnijo tista prva leta in še potem par desetletij, bi se danes čudili sedanjemu gospodarskemu napredku fare. Tedanji letni dohodki so bili zelo nizki. Lahko bi jih primerjali s sedanjimi nedeljskimi kolektami.

Yes, ta napredek se je pokazal zelo naprej. Še enkrat: čast voditeljem fare in čast dobrim in zavednim faranom! Velik napredek! Gotovo ga je veseli patron fare sv. Stefan in veseli smo ga vsi Slovenci! Le tako naprej!

Škoda je le, da čas pobira iz naše srede toliko dobrih faranov zadnja leta. Samo lani jih je pominilo 26. Bog jim daj večni mir in pokoj in naj počivajo v miru božjem!

* IN KAKO GRE NA DRUGIH POLJIH? — Kar dobro. Društva še vsa obstoje. Letos bo narodna konvencija naše Ameriške Slovenske Katoliške Jednote, ki je najstarejša slovenska podporna jednota v ZDA. Vršila se bo v Milwaukeeju, Wis., kjer ima Jednota veliko število društev in članstva. Ker načeljujejo Jednoti dobri, skrbni, zavedni možje in žene, bodo gotovo gledali na to, da bo na konvenciji sprejetih zopet več dobrih, koristnih sklepov za Jednoto in članstvo. Čikaška društva, spadajoča h KSKJ, bodo dobro zastopana na konvenciji.

Konvenciji mnogo uspeha!

* DA SLOVENSKO BESEDO IN SLOVENSKO PESEM DOBIVAMO po zraku vsako soboto popoldne, pa je zaslug Slovenskega radio ure, ki je vodita dr. Ludvik Leskovar in njegova boljša polovica Mrs. Corinne Leskovar. Z lepimi programi nas vsako soboto popoldne prebujata iz vsakdanje zamaknenosti v "ameriško biserstvo", da naj ne pozabimo pri vseh zamaknenosti za to in ono, da smo Slovenci in da naj ne pozabimo pesmic, ki so jih naši predniki peli tam za morjem in jih še vedno pojo sedanji sedanjim rodovom še lepše. Dodro delo vršita za ohranjenje slovenstva med nami in naj se mehki glas Mrs. Leskovar še dolgo čuje vsako soboto, ali pa še bolj pogosto, ko ob zaključku naš zagotovi v vzklikom: Na svidenje! Da, da, še mnogokrat na svidenje!

* PRIJAVE ZA ZNIZANJE

DAVKOV na posestva in zemljišča starejšim, ki so nad 65 let stari, sedaj taki prijavljajo in vlagajo v naši državi Illinois. Prijave morajo biti priglase in vložene najkasneje do 1. julija 1970. V Chicagu jih sprejema urad okrajnega obdavčevalca za Cook okraj v tretjem nadstropju okrajnega poslopja (County Building). Za dokaz, da je prijavljenec upravičen, je treba pokazati ali predložiti lastninsko listino (Deed), medicare card, za dokaz starosti, ter davčni račun za leto 1969. Kdor pa pošlje prijave po pošti, mora priložiti fotostatične posnetke prej omenjenih dokazilnih dokumentov, to je s prijavo ali prošnjo vred. Znižanje bo do \$1.500. V poštev pridejo le lastniki hiš domov, in posestev, ki so dopolnili 65 let starosti. Kdor prijave listine nima še, naj gre po njo ali pa piše za njo na zgorajšnji navedeni urad.

* NAŠ VELIKI CHICAGO je svoje vrste mesto in tudi na "svojem kraju ali mestu" mesto, Križišče Amerike je. Če hočes iz vzhoda na zahod, sever in tudi v mnoge druge kraje, te največkrat vodi pot skozi Chicago. Večkrat se spominjam starega Furarjevega strica, rodom iz šentjernejske okolice na Dolenjskem, ko se je poslavljaj pred kakimi 58 leti z La Salla, ko je šel na obisk v Chicago, pa je vzklilnil na železniški postaji svojim prijateljem in znancem, ki so ga spremlili do postaje: "Good-bye Amerika, grem v Chicago!" Omenjam to le mimogrede. Prišlo pa mi je to v spominu pred oči, ko so se zadnje čase dogajali v našem Chicagu razni dogodki ob obiskih nekaterih domačih višjih uradnikov in odličnih predstavnikov tujih držav, posebno ob obisku ZDA po predsedniku Francije Geor-

ge-u Pompidouju.

Sprejem Pompidou-a in obnašanja pri sprejemu, vsaj v našem Chicagu, so bila taka, ki ne utrjujejo prijateljstva med državami. Povprečen opazovalec, vsaj vsak, tega ne vidi. Niti ne razume, odkod vse to obnašanje izvira. Se manj, kdo ga je povzročil. Dolga storijsa, ki jo ni moč s par besedami pojasniti in prikazati tako, kakor in zakaj je nastalo vse, kakor je.

Bivši administraciji, Kennedyjeva in Johnsonova, sta precej povzročili to. Pod kakim pritiskom in zakaj, ni čisto jasno, le neki pomisleki dajo misliti, zakaj. Businesski interesi si bili vmes. Radi teh je prišlo pozneje do Zapadnega evropskega trga. Ameriški uvoz in ustanavljanje verižnih veletrgovin v Zapadni Evropi je naletel v Franciji na odpor. Francija je s carinami zaprla uvozu vrata, ker uvoz je grozil posebno francoskemu kmetu in njegovim pridelkom. Temu so sledili drugi pojavi. ZDA so začele krčiti razne izdatke za to in ono v Franciji, odpoklicavati posadke in tako naprej so začeli postajati odnosi med Francijo in ZDA bolj in bolj hladni. De Galle trd, kakor je bil in je, je vztrajal pri svojem, Johnson v Washingtonu pa pri svojem. In tako smo postali nekaki taki "sosedje", ki se jim ne ljubi ob srečanju drug drugemu reči še "dober dan" ne, čakajoč drug na drugega, kdo se bo prvi ogasil.

Je pri tem še marsikaj drugega vmes. Zlasti De Gaulle je svoja zadnja leta vozil zunanjopolitiko, vsaj proti nam, po svoji. Na Bližnjem vzhodu, kjer imajo naše ZDA velike investicije radi dobav olja itd., je De Gaulle gledal v drugo stran, kjer se je srečaval z našo politiko tam. Podpiral je arabske narode, one, katerim so ZDA naklonjene, je pa preziral. Še in še takih vzrokov bi se dalo navedi po drugih delih sveta, koder in kjer se srečavajo razne take in take politike, naše in francoske.

Čas pa seveda vse spreminja po svoje. Našega Johnsona je poslal na oddih nazaj v Texas, De Gaulle pa na njegova grajska posestva v Franciji. Vsak v svojih zapečkih modrujeta po svoje in tam študirata, zakaj vse tako. Na površje pa je čas poklical in postavil v Washington našega sedanjega predsednika Nixona, v Franciji pa George-a Pompidou-a. Ta dva sta se že enkrat srečala v Parizu in oba imata načrte in želje, kako zblizati naše ZDA in Francijo, da bosta postali zopet dobri prijatelji, kakršni sta bili v prejšnjih časih. Ni lahka naloga to! In tisti, ki to ovirajo, ne delajo prav. Zato ne preveč prijazen sprejem francoskega predsednika Pompidouja v Chicagu ni bil na mestu!

Mi Amerikanci in Francozi bi ne smeli nikdar pozabiti, da v sedanjih časih, ko komunisti v Moskvi in Peipingu in drugod delajo na vse kriplje, da uničijo našo zapadno demokracijo, kolikor jo je še, smo Amerikanci in Francozi bolj potrebni drug drugemu, kakor kdaj v zgodovini sveta.

Misli ob Kresovem slavlju

CLEVELAND, O. — Ples je morda najstarejša oblika umetniškega izražanja, poznali so ga že v kameni dobi Egipčani in Babilonci. Izraelci Stare zaveze so svoje zmage slavili s plesom. Stari Grki so uporabljali isto besedo za glasbo, pesem in ples. Ples se je rodil iz obilja čustev, ob tesnem stiku človeka z družbo in naravo. Pravijo, da tudi ptički plešejo, kadar se ženijo. Otroci pleše v veselem pričakovanju. Človek je iskal navdiha ob luninih žarkih in z gibi sledil plesu čolnov na valovih. Ples je bil tudi molitev davnih ro-

dov, ki so z ritmičnimi gibi prosili dežja, obilice lova, plodov zemlji in zdravja. Veriga plesa je najstarejša oblika plesa, kar jih pomni človeška zgodovina. Ples povezuje plesalce v skupnem čustvu. Ko je postal ples vezan na bogoslužje, je dobil ples trajne oblike. Trajne oblike so omogočile plesalcem posredovati lastna doživljanja drugim, zlasti gledalcem. S tem je postal ples resnična umetnost.

Ples, ki ima svoj izvor samo v obilju življenjske sile, je predvsem igra. Če ima ples svoj izvor tudi v odnosu do sveta, v želji posnemati ali z gibi posredovati občutja, postane ritem nevezan. Namen te vrste plesov je vršiti poslanstvo, ples postane drama. To poslanstvo je vidno še posebej, kadar skušajo ljudje v plesu ujeti in izraziti čustva, ki so navdajala davne prednike. Iz želje po čim popolnejšem izrazu, ob višjem doživljanju, spoštnosti ustrežati stik z davnimi, izraziti in posredovati lastna čustva v ritmičnih oblikah, obvladovanju lastnega telesa in ritmi postane elementarni ples resnična plesna umetnost.

Od vseh oblik umetniškega izražanja smo Slovenci plesu posvečali najmanj pozornosti. V Ameriki je gospa Eda Vovk po drugi svetovni vojni ustanovila prvo slovensko folklorno skupino Kres. Ga. Eda Vovk, ob sodelovanju ge. Brede Lončar, mladi plesalci in plesalke so vsa ta leta vršili veliko slovensko poslanstvo, Slovencem in drugim iz obilice življenjske sile posredovati v ritmu pesmi in glasbe lastna čustva, ob višjem doživljanju, ob duhovnem stiku s slovensko kulturo in slovensko davnino.

Ob prekipenju mladostnih sil, popolnem izrazu lastnih čustev in obvladanju ritma je ples KRESOVCEV postal resnična umetnina.

Naj bi se ob Kresovem slavlju letos še prav posebno spomnili velikega in zaslužnega Slovenca dr. Vinka Vovka, ki je vedno pomagal in sodeloval pri pripravah in organiziranju preteklih nastopov Kresa.

Dr. J. F.

Tiskana beseda veliko zaleže

BIVABIK. Minn. — S priloženim nakazilom \$20 obnavljamo enoletno naročnino za naš priljubljeni slovenski dnevnik, prešežek pa poklanjaj v tiskovni sklad.

Ameriško Domovino dobesedno preberemo, kljub temu da k nam prihaja v neredu in z veliko zamudo. Razumljivo je, da je tej nerednosti kriva pošta in ne uprava lista A.D., kar sta že tudi T. Osovnik in J. Dimnik ugotovila. Naše pritožbe na pošto niso prave do sedaj niso bile uspešne. Upamo, da bo vlada s povišanjem davkov in plač poštnim in službenecem napravila tudi red v poštnem prometu. Pripomniti je treba, da se tudi pisma izgubijo, posebno tista, v katerih je priložen kak dolar za dobre namene.

Prijetno je branje, ki ga nam prinaša Ameriška Domovina od svojih dopisnikov in drugih slovenskih rojakov. Vsem smo hvaležni, ki v verskem in narodnem duhu pišejo v naš slovenski list. Zelo radi beremo vesti iz slovenskega Toronta. Ugotovitve g. Ambrožiča in drugih, ki so javno obsodili prekratka mini-krila so tako resnične in pravilne, da se jim brez dvoma pridružujemo vsi verni katoliški Slovenci. Slovenska kultura doma, v naši rojstni domovini, je bila na visoki stopnji. Tudi med tujimi narodi smo dolžni to ohranjati. Vsak si zastavlja vprašanje, kaj bo mogel storiti v tem oziru, da bi naša mladina ohranila čut sramežljivosti z dostojno obleko. Skušnja uči, da starši in posamezniki bore malo morejo dose-

či, dokler nimajo podpore od širše javnosti. Tiskana beseda veliko zaleže pri naši mladini, posebno še v angleškem jeziku, ker tega boljše razumejo. Koristno bi bilo, če bi lahko ponatisnili vse članke, ki se tičejo nedostojne ženske noše, v kaki petkovi številki po angleško.

Resnica bode v oči! Kdo mora trditi, da ni resnica, kar je napisal o problemu mini-kril in njenih posledicah jezuit oče Lyons. Take strašne ugotovitve bodo nujno vplivale, posebno na našo slovensko mladino.

Andrej Perčič

Vesti iz Slovenije

škofa dolže

Kakor poroča celovška "Nedelja" 19. t. m., je hrvaški list "Vjesnik" nemarno napadel škofa Stjepana Baureleina; očital mu je, da zlorablja vero v politične namene. Duhovniki njegove škofije (Križevci) so se soglasno izrekli zanj ter odločno zavrnilo pisanje omenjenega zagrebskega režimskega lista.

V svojem odgovoru duhovniki naznanjajo, do bodo stvar predložili Vatikanu, s katerim je belgrajska vlada sklenila posebne dogovore, v katerih je zagotovljeno nemoteno delovanje Cerkve v Jugoslaviji.

Mariborski škof dr. Držeknik na obisku v Szombathelyju

Mariborski škof dr. Maksimilijan Držeknik je v spremstvu dveh kanonikov obiskal madžarskega sosednjega škofa dr. Kovacs v Szombathelyju na Madžarskem, pod katerega območje spada pretežna večina porabskih Slovencev. Kakor poroča celovška Nedelja 19. t. m., sta v szombathelyjski škofiji še dve slovenski župniji, v katerih je bogoslužje slovensko.

Predvideno je, da bo szombathelyjski škof dr. Kovacs v kratkem vrnil mariborskemu obisku.

Na Ukrajini (SZ) zaprli škofa Veličkovskega

Na Ukrajini, eni izmed največjih sovjetskih republik, so pred kratkim zaprli škofa Veličkovskega, ki je bil pred nekaj leti na skrivnem posvečen v škofa. Obsojen je bil na tri leta ječe, ker je nezakonito opravljal svojo škofovsko službo. Ukrajinska Cerkve v SZ šteje okrog 5 milijonov vernikov, a živi v podzemlju (katakombah), ker je uradno priključena pravoslavni Cerkvi.

Za kilo kruha 23 minut dela

Po podatkih Mednarodnega urada za delo pri OZN, morajo v Jugoslaviji delati za en kilogram kruha 23 minut, v Italiji in Avstriji 15 minut, v Zahodni Nemčiji 17 in v Franciji 19. Za kilogram riža Jugoslovanci dela 1 uro 7 minut, Italijan le 33 minut, Francoz in Nemec 39, Avstrijec pa samo 27. Tudi za krompir morajo v Jugoslaviji delati dlje kot drugod: 17 minut; Italijan 10, Francoz 9, Avstrijec 7 in Zah. Nemec le 6.

Ti podatki so izračunani na podlagi urnega zaslužka zaposlenih v industriji in rudarstvu ter maloprodajnih cen. Po napovedi Zavoda za gospodarsko načrtovanje bodo v Jugoslaviji še le l. 1975 delali za kruh samo 15 minut, za krompir 11, za riž pa 42. Med tem bodo letos uvozili fižol, mast, maslo, čebulo in sol ter razne vrste mesa, da bodo mogli regulirati cene, ki zadnje čase prekomerno rastejo.

Kje so vozovnice?

Pri poslovanju Pohorske vzpejnjače so ugotovili primanjkljaj 60.000 dinarjev; primanjkljaj je nastal v letih 1959-1969. Glavna blaginčarka je priznala, da si je prilastila 500 vozovnic, toda manjka jih 10.000. Krivdo ima seveda računovodska služba podjetja, ki ni nikdar kontrolirala poslovanja z vozovnicami.

Miklova Zala

SPISAL DR. JAKOB SKET

Enajsto poglavje.

Zalostno je drugo jutro vzhajalo solnce. Megla se je bila ob reki Dravi vlegla na Rožno dolino. Zavila je tudi Gradišče in Podgrad v sivi plašč. Jutro je bilo vlažno in temno. Marsikdo je še mogel tedaj ob prvem svitu rešiti sebe in svoje domačine na Gradišče ali pa v tabor pri cerkvi sv. Jakoba. Kresovi so že bili ugasnili in skrivnostna tihoata je vladala po dolini.

Mirko je noter do jutra s svojimi tovariši čuval vhod na Gradišče. Hotel je sam videti, kdo vse pride pod njegovo varstvo in povelje v tabor. Vestno je pogledal vsakemu v obraz, kdor se je približal vratom. Le zanesljive ljudi je spuščal v tabor.

"Hvala Bogu, da je jutro megleno," izpregovoril Mirko, ko se jame daniti. "Sedaj se bo mogel še marsikdo rešiti. Glej, Stefan, tam-le jih prihaja še cela kopa, moških in žensk. Ti ljudje so iz Sveč. Imajo pač daleč sem do Gradišča, zato jih prihajajo tako pozno."

Izgovorivši, da prihajajočim znamenje, naj se podvzajo. Zakaj takoj, ko dojde poročilo, da kaj takoj, se bliža sovražnik, misli zapreti vrata in potem ne more nihče več v tabor.

"Almire in Tresoglava pa ne bo," zašepeta skrivnostno Stefan prijatelju na uho.

Mirko pomaja z ramama in huda slutnja mu prešine srce. Se le ko sosed Strelec naznani, da je šla Almira z očetom Serajnikom in nevesto Zaliko pod Rožico, se pomirita Mirko in Stefan.

"Ali je Tresoglav tudi v taboru na Rožici?" vpraša naglo-ma Mirko svojega sosedu.

"Jaz ga nisem videl, a zanj me tudi malo skrbi," odvrne odločno Strelec. "Teda, ko sem očetu Serajniku oddal ključ od skrivnih vrat, ki vodijo v Svet-nah v podzemeljski hodnik na Gradišče, sta bili samo Zala in Almira pri njem. Nato sem odšel na svoj dom in tu sem iskal oni ključ, ki zapira in odpira želez-na vrata na Gradišču. A našel ga nisem in tudi Serajnik ga nima."

V soboto večer je še bil v ključavnici. Ali nisi bil ti, Mirko, tisto noč na gradu in nisi li ti potegnil onega ključa iz vrat? Cul sem o polnoči govoriti v kleti in nekdo je imenoval celo tvoje ime."

"Tega ključa nimam in tudi na gradu nisem bil v soboto večer," odgovori Mirko začuden. "Ali to nič ne de, ako manjka ključa. Saj imamo kovačev v taboru. Daj ga napraviti!"

V tem trenutku pribeži četa, ki je bila na straži ob cesti, proti Gradišču in zdirla v tabor. Vrata se nato zapro in zavarujejo. Močne straže se razpostavijo in vse se pripravi na krvav boj z ljutim sovražnikom.

Pol ure pozneje so turške čete že naskakovale trdno zidovje od vseh strani. A ves njih trud je bil zastoj. Rožanje so bili hrabri in vstrajni. Vsak napad so kruto odbijali. Mnogo Turkov se je smrtno zadetih zgrudilo na tla.

Tudi po noči ni bilo miru. Sovražnik je izkušal na vso moč polastiti se v kratkem Gradišča. Pobiti je hotel posadko ter si prisvojiti ves plen v taboru. Po lestvicah so skušali priti preko zidovja na grad. Toda na vseh krajih je bilo toliko oboroženih kmetov razporejenih, da so krepko odbili vsak poskus in napad.

Zdaj so kakor skale veliko kamenje valili na približujočega se sovražnika. Tam so zatočili dolgo in debelo tramovje na Turka, da je zlomilo mnogim roke in potrgalo noge. Tu so zopet vlivali vrelo smolo in krop

na krvoločnike, ko so jeli pokopavati zidovje.

Tri dni in tri noči so se neprenehoma branili Rožanje. Turki niso imeli nikakega uspeha niti na Gradišču, niti pri cerkvi sv. Jakoba. Izgubili so že bili mnogo ljudi. Obupavali so celo, da bi se mogli v kratkem polastiti kristjanskih tabarov.

Pobito in žalostno je hodil poveljnik turške čete zvečer po taboru. Hudoval se je nad Tresoglavom, da ga je zvodil v Rožno dolino. Zatorej ga ukaže privedi k sebi ter mu reče:

"Ti si mi obljubil velik plen in bogato žetev za mojega carja, zame in moje vojake v tej dolini. Ali o tem ni sluha, ne duha. Ljudstvo se je zavarovalo v močne tabore in poskrilo vse, kar je za plen. Da, še celo živine in druge hrane ni dobiti tu za moje ljudi. Ako ne poskrbiš, da nam pridejo kristjanski tabori z blagom in ljudmi vred v kratkem v pest, si ob glavo!"

"Vse pride v vaše roke. Le nekoliko časa še potrpite, mo-gočni gospodar in poveljnik!" odgovori prestrašen Tresoglav. "Še to noč bomo imeli vsega dovolj. Jaz vem za tajno skrivališče v gorah. Dajte mi majnen oddelek svojih vojakov! Še nocoj hočem iti z njimi tja in se polastiti kristjanov in blaga, kar se ga shranjuje ondi. Dohod je sicer težek, ali tabor ni zavarovan. Stražijo ga le bolehní, sivo-lasi starci in matere z nedorastlimi otroki. Moj načrt se da o polnoči lahko izvesti. Uspeh je gotov..."

Viharnemu dnevu je sledila temna noč. Črni oblaki so zakrivali nebo. Niti zvezde ni bilo videti na njem. Velika tema se je vlegla na kristjanski in turški tabor ter je pozno v noči končala boj s sovražnikom. Tišina je zavladala daleč na okrog. Proti polnoči je začel blagodejni, toliko potreben dež padati in nato je deževalo vso noč in ves naslednji dan. Božja previdnost sama je poslala dežja ubogim kristjanom na Gradišču, ki so že malo da ne umirali od žeje v vročih dnevih.

V temi in plohi je zapustila četa, ki je šla blizu petdeset turških vojakov, svoje šatorišče o polnoči. Mirno in tiho se je pomikala proti Rožici. — — —

V taboru pod Rožico je vodil in urejeval vse oče Serajnik. Bil je glavni steber ondodnim kristjanom. Vsako noč je določeval straže, ki so imele paziti, da se nihče po ozkem in strmém potu ne prikrade do skrivališča. Stražila sta vselej po dva, in sicer kak izkušen starec in z njim še kaka mlada žena ali deklica. Z očetom Serajnikom je bila navadno njegova snaha Zala na straži, ali včasih tudi — Almira.

Največjo pogumnost in odločnost med vsemi je kazala nesrečna Zalika. Bila je očetu Serajniku in vsem velika pomočnica. Sprva ni spavala v skalnati votlini, temveč pred vhodom pri straži. Po cele noči ni sirota zatislila očesa. Objokavala je vedno svojo žalostno usodo. Molila je k Bogu, naj pomaga revnim kristjanom iz te velike stiske in nadloge; zlasti ga je prosila, da obvaruje njenega ženina Mirka nesrečne pogube.

Z resnimi očmi se je Zalika ozirala tja na Gradišče, kjer se je bojeval njen mož. Nobenega poročila še ni imela o njem. Ali še živi, ali je že mrtev? Kdo ji more odgovoriti na to vprašanje! Morda so ga že ujeli Turki, ga neusmiljeno mučili in naposled nečloveški usmrtili?... V takih žalostnih mislih je začela nesrečna žena tiho in goreče moliti za njegovo dušo.

(Dalje prihodnjik)

Tito ima ležave z 'neuvrščeno' tovarišijo

Države, ki niso povezane ne z zahodnim in ne z vzhodnim blokom, tišče vsaka v svojo stran, ko bi jih Tito rad povezal v samostojen blok.

DAR ES-SALAAM, Tanz. — Tito je pred 10 leti z veliko propagando sklical v Beograd prvi kongres "neuvrščenih držav", to je takih, ki se nočejo nagniti na nobeno stran. Takrat je na kongres nabral delegate iz 50 držav. Vodniki tega kongresa so bili Tito, Nehru in Naser. Takrat je mednarodna politika res mislila, da bo ideja rodila stalno organizacijo. Pa je gibanje začelo zastajati, potem pa hirati. Tito se ni dal ugnati, je dosegel, da je prišlo še do par kongresov, toda vsak med njimi je bil slabše obiskan.

Tito se boji, da bi svet utegnil pozabiti nanj. Zato se trudi za sklicanje novega kongresa. V ta namen je letos potoval po Afriki in tam tudi dosegel, da je precej držav vsaj načelno pristalo na nov kongres. V smislu takratnih dogovorov naj bi se v Dar Es-Salaamu sestalo vseh 50 delegacij in izdelalo program za kongres.

Delegacije so se ta mesec res sestale v Dar Es-Salaamu, toda sestanek ni rodil pravega uspeha. Med delegacijami ni vladala prava sloga, so se med njimi pojavile struje, vsaka s svojo politično ideologijo. Niso se na primer mogle sporazumeti, ali naj bo na kongres povabljen vladar Južnovietnamske OF ali ne. Spor je nastal tudi glede Kambodže, kjer je bila med tem revolucija. Spori so nastali tudi med levičarskimi delegati s Cejlona in desničarskimi iz Malezije. Sierra Leone in Liberije. Abesinska delegacija je bila naravnost pesimistična glede bodočnosti vse organizacije. Zato na sestanku ni bil dosežen niti kompromis, kje naj bo kongres, ali v Alžirju ali v Lusaki.

Složne niso bile niti tri vodilne delegacije. Indija se je otepal sodelovanja, ker ima preveč drugih opravkov. Naser je moral — ne zmeraj z uspehom — miriti sprte arabske delegacije. Titova delegacija je pa morala vse videti v "najlepšem redu", česar ji pa več delegacij ni hotelo verjeti.

Sklenjeno je bilo, naj se državni poglavarji neuvrščenih snidejo v 6 mesecih na "vrhuški".

Senatni odbor bo pogledal v poslovanje Blue Crossa

WASHINGTON, D.C. — Senatni pododbor proti trustom in monopolom je napovedal, da bo

VEČER NARODNIH IN UMETNIH PLESOV

priredi
KRES v soboto, 25. aprila
ob 7:30 v SND na
St. Clair Ave.

v kratkem začel pregledovati poslovanje Blue Cross-Blue Shield zavarovanj z zvezi s preiskavo o ozadju in vzrokih tako naglega porasta zdravstvenih stroškov. Zastopnik Blue Cross-Blue Shield je dejal, da je ta pregled dobrodošel. Načelnik pododboru sen. P. A. Hart, demokrat iz Michigana, je označil za cilj preiskave dognati, zakaj mora zavarovanec plačevati tako veliko zavarovalnino in v koliko se zavarovalne družbe res prizadevajo, da bi naraščanje teh stroškov zadrževale.

Demokratje se bojijo za svojo večino v senatu

WASHINGTON, D.C. — Čim bolj se bližajo primarne volitve, tem slabše se počutijo tisti demokrati politiki, ki so odgovorni za izid primarnih volitev. Od njih bo namreč precej odvisna demokratska večina v senatu. Demokratje imajo sedaj 57 senatorjev. Ako zgubijo 7 mest, bo pri spornih glasovanjih odločal podpredsednik Agnew. Njega se bojijo.

Zato demokrati politiki pridno študirajo stanje stranke v posameznih državah. Imajo prilično zanesljiv pregled. Tako na primer vedo, da Glennova zmaga v naši ohajski državi ni zagotovljena stvar, pa tudi ne izključena. Vse bo odvisno, kako bo stranka pomagala Glennu do zmage. Podoben je položaj v 4-6 drugih državah. Zato so trenutno nekaj boljše volje, kadar mislijo na volitve.

Japonci in Kitajci so obnovili trgovski dogovor

TOKIO, Jap. — Japonski zastopniki so se v začetku tedna sporazumeli, da naj se lanske trgovinski sporazum podaljša na leto 1970. Dogovor je le na pol uraden, ker med obema državama ne obstoje sicer nobeni drugi odnosi.

MALI OGLASI

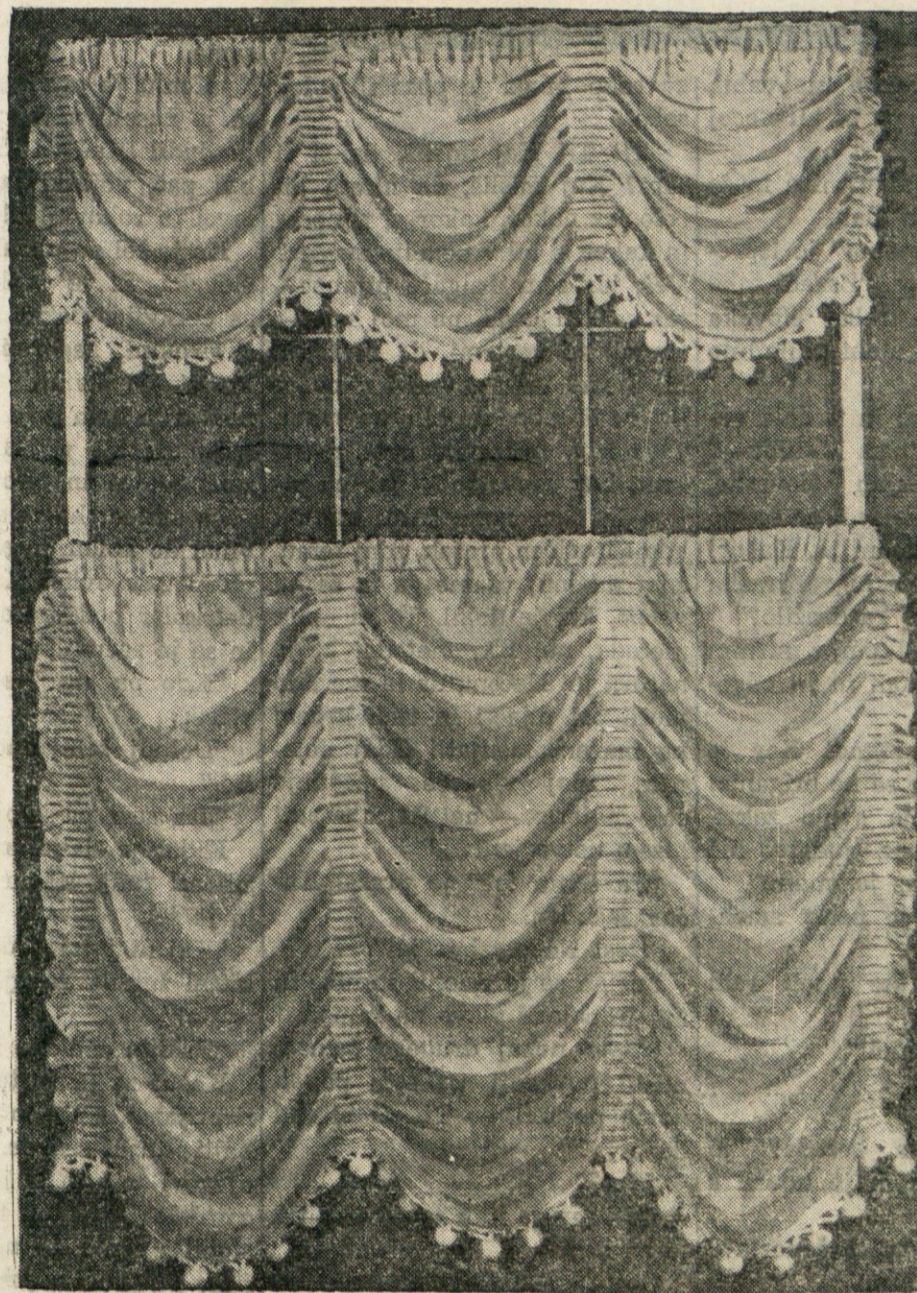
Hiša naprodaj
Lestnik prodaja enodružinsko hišo, 7 sob, družinska soba, klet s pršno kopel in stranišče, nov plinski furnez, zaprt porč, blizu šol, E. 156 in Lake Shore Blvd. Kličite 943-1629.

(85)

ODPRTO OB PETKIH V MESTU OD 10. DOP. DO 5.45 POP. — V PODRUŽNICAH DO 9.30.
MI DAJEMO IN ZAMENJAVAMO EAGLE ZNAMKE

MAY'S BUDGET STORES

DOWNSTAIRS

Trajno zlikani Fortrel* & Avril* avstrijski zastori

2 za \$5

Volanca - - - \$2 vsaka

Trajno zlikani zastori s krasnim navdahom sta re Avstrije. Krasna tkanina iz fortrel poliestra, avril rajona. 36" dolgi. Na izbero v rumeni, apneni, rožnati in melonasti barvi. May's budžetni oddelek zastorov, v mestu, na Height su, v Parmi, v Great Northern, Sheffield.

ENJOY SATURDAY BANKING AT Society NATIONAL BANK

Krajevni uradi Society National Banke bodo odprti v sobotah od 9.30 do 12.30. Ti uradi bodo v sobotah na razpolago za vse posle, kot so druge dni v tednu. Izkoristite sobotno poslovanje. Odprite danes svoj račun pri vodilni banki Clevelanda, pri Society National Banki.

KRAJEVNI URADI ODPRTI V SOBOTAH OD 9.30 DOP. DO 12.30 POP.

(There will be no change in the office hours of our downtown offices at 1001 Euclid Avenue and 127 Public Square)

Member F.D.I.C.

Deposits Insured To \$20,000

Naprodaj

Enodružinska hiša naprodaj. da se uredi zapuščina, v okolici E. 185 St. blizu cerkve Marije Pomočnice. Pokličite 481-2612.

(x)

Carst Memorials

Kraška kamnoseška obrt. EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV 15425 Waterloo Rd. 1V 1.229

Oglašajte v "Amer. Domovini"

Naprodaj

Sest-sobni zidan ranch z 2. garaži, Eddy Rd., in Bishop Rd., okolič; tudi 6-sobna zidana hiša v E. 185 okolici. Nobenih agentov. Lastnik 943-2588.

(82)

Martin Kačur

ZIVLJENJEPIJ IDEALISTA

Spisal Ivan Cankar

"Ostal sem, ker si me vabil, Ferjan; drugače pa bi bil nocoj rajši doma!"

Kačur je gledal v mizo in je naslonil glavo ob dlan.

"Saj res ni vseeno!" je izpregovorila učiteljica. "Zaradi take malenkosti ni treba človeka preganjati! Tudi meni bi ne bilo blago pri srcu!"

"To je vse lepo in ti dela veliko čast, gospodična Matilda!" je govoril Ferjan slovesno, "ampak stanovske reči ne sodijo v krčmo! — Poznam te, Kačur! Tista komedija te ni razdražila — kaj te je torej razdražilo?"

Kačur se je ozrl nanj z mirnim globokim pogledom in ni odgovoril.

"No, torej pustimo! Kar je pod sodom, za to se ne brigamo! Vsak človek ima svojo zakrivity; in tam nima ljudstvo nič opraviti! Tudi jaz jo imam!"

Učiteljica se je ozrla smehljaje na Kačurja.

"Pravijo, da ste imeli radi Minko iz Bistre?"

"Rad sem jo imel!"

"In še?"

"Rad jo imam!"

"To je moška beseda!" je vzkliknil Ferjan in je udaril s pestjo ob mizo.

"Zdaj ima tistega inženjerja?"

je pralaša učiteljica.

"Ne vem!" je odgovoril Kačur in ustnice so mu trepetale. "Če se imata rada, je zelo lepo. Jaz jo imam rad, kakor sem jo imel!"

Ferjan je izpil na dušek poln kozarec in je vzkipeł.

"Ti, Matilda, baba! Če ga ne boš takoj pustila na miru, te vržem na cesto! Kaj pa tebe briga, koga ima rad in koga ne? Ali gledaš sama za njim? A? Ali gledaš za njim? Saj te še ne vidi ne; preveč je pameten."

Praktikant se je zdramil in je iztegnil roko preko mize.

"Pameten je! Pameten!"

Takoj se je razsrdil Ferjan nad njim.

"Ali boš tiho, ti, ki te nobeden nič ne praša? Spi!"

Praktikant je zaspal.

"Francika!" je klical Ferjan.

"Zakleni vrata, da ne bo vsak smrčavec poslušal, kaj počne gospoda!"

"Jaz pojdem, Ferjan!" se je vzdignil Kačur.

Nenadoma se je izpremenil Ferjanov obraz; zaupen je bil in skoro plah. Prijel je Kačurja

za roko in ga je posadil poleg sebe.

"Ti! Ti! Kaj misliš, da si ti sam? Kaj misliš, da nisem bil celo jaz nekoč, kakor si ti nocoj in kakor si bil v nedeljo zvečer? Veš, jaz sem drugače pijanec — jaz sem ti lagal, ne moj nos — ampak to verjemi, da bi ti ne bil mogel tako govoriti v nedeljo, če bi mene ne bilo na svetu. Ti misliš ozdraviti svet naenkrat, kar pavšalno — jaz pa pijem in dam samo časih kakšen homeopatičen prašek, zdaj temu, zdaj onemu; vzame ga in še ne ve ne, kaj je dobil. To ni moja metoda, ne! Kaj metoda! Moja natura je! Nečem, da bi me kdo motil pri pičici! In tudi krčem ne maram menjati! Zdaj dolenjca, zdaj vipavca, nazadnje celo štajerca — ne! Za take reči nisem ustvarjen!..."

"Pa čemu to?" je prašal Kačur začuden.

"Res! Nepotrebno je!"

Ferjan se je sklonil še niže in mu je položil glavo na ramo.

"Čisto nekaj drugega sem ti mislil povedati, pa sem popolnoma pozabil. — Ti, ali bi rad denarja?"

"Kaj?"

"No, jaz ga itak zapijem! — E, pijan sem!"

Ozrl se je z meglenim očesom na učiteljico.

"Kaj pa ti?"

"Pijanec!"

"Bog te bo še kaznoval, da boš moja žena!"

Kačur se je bil naslonil na stol in je zakril oči z dlanjo.

Kako grdo, kako grdo je vse to!"

"Kaj je grdo?" se je začudil Ferjan.

Kačur je vstal in se je oblekel hitro.

"Ne zamenjaj, Ferjan! Glej, bolan sem! — Lahko noč!"

Šel je hitro, omahovaje. Prišel je domov, legel je na posteljo, luči ni upihnil. Kakor v vročici so se mu svetile oči.

Pozabil je popolnoma, da je sedel v krčmi in da je pil in govoril — videl je pred sabo bel obraz, ki se je smejal in zdelo se mu je, da je prišel naravnost od tam, še to minuto, in da bi se morda še lahko vrnil.

"Saj je vse izgubljeno! Za zmerom!"

Pomislil je na svoje smešno delovanje in se je zasmejal naglas.

"Čemu je bilo tega treba? Čemu tega? Jaz, siromak, ki nimam, kamor bi položil glavo, ki nimam človeka na svetu! Jaz bi daroval drugim od svojega ubožstva! Nisem užil še kapljice ljubezni, drugim bi točil polne korce! O! Pomagaj sebi! — so rekli Kristus! — O Bog!"

Zaspal je potem in je sopesl hropeč in je kričal v sanjah.

"Ti! Ti! Kaj misliš, da si ti sam? Kaj misliš, da nisem bil celo jaz nekoč, kakor si ti nocoj in kakor si bil v nedeljo zvečer? Veš, jaz sem drugače pijanec — jaz sem ti lagal, ne moj nos — ampak to verjemi, da bi ti ne bil mogel tako govoriti v nedeljo, če bi mene ne bilo na svetu. Ti misliš ozdraviti svet naenkrat, kar pavšalno — jaz pa pijem in dam samo časih kakšen homeopatičen prašek, zdaj temu, zdaj onemu; vzame ga in še ne ve ne, kaj je dobil. To ni moja metoda, ne! Kaj metoda! Moja natura je! Nečem, da bi me kdo motil pri pičici! In tudi krčem ne maram menjati! Zdaj dolenjca, zdaj vipavca, nazadnje celo štajerca — ne! Za take reči nisem ustvarjen!..."

"Pa čemu to?" je prašal Kačur začuden.

"Res! Nepotrebno je!"

Ferjan se je sklonil še niže in mu je položil glavo na ramo.

"Čisto nekaj drugega sem ti mislil povedati, pa sem popolnoma pozabil. — Ti, ali bi rad denarja?"

"Kaj?"

"No, jaz ga itak zapijem! — E, pijan sem!"

Ozrl se je z meglenim očesom na učiteljico.

"Kaj pa ti?"

"Pijanec!"

"Bog te bo še kaznoval, da boš moja žena!"

Kačur se je bil naslonil na stol in je zakril oči z dlanjo.

Kako grdo, kako grdo je vse to!"

"Kaj je grdo?" se je začudil Ferjan.

Kačur je vstal in se je oblekel hitro.

"Ne zamenjaj, Ferjan! Glej, bolan sem! — Lahko noč!"

Šel je hitro, omahovaje. Prišel je domov, legel je na posteljo, luči ni upihnil. Kakor v vročici so se mu svetile oči.

Pozabil je popolnoma, da je sedel v krčmi in da je pil in govoril — videl je pred sabo bel obraz, ki se je smejal in zdelo se mu je, da je prišel naravnost od tam, še to minuto, in da bi se morda še lahko vrnil.

"Saj je vse izgubljeno! Za zmerom!"

Pomislil je na svoje smešno delovanje in se je zasmejal naglas.

"Čemu je bilo tega treba? Čemu tega? Jaz, siromak, ki nimam, kamor bi položil glavo, ki nimam človeka na svetu! Jaz bi daroval drugim od svojega ubožstva! Nisem užil še kapljice ljubezni, drugim bi točil polne korce! O! Pomagaj sebi! — so rekli Kristus! — O Bog!"

Zaspal je potem in je sopesl hropeč in je kričal v sanjah.

Drugi del.

I.

Na srečo Kačurja in v korist slovenske morale in gluge je umrl v svečnu od dolgega časa učitelj v Blatnem dolu in Kačur

se je preselil tja s culo in palico.

Vas je bila dolga in prostrana, toda tako temna in umazana, kakor ji Kačur nikjer še ni videl podobne. Po ulicah Blatnega dola se je prelivalo blato v širokih jezerih, če je sijalo sonce na ves ostali svet. Ležala je v globokem kotlu, od vseh strani zastražena od holmov, porastlih z nizkim grmičevjem in tako temnih in pustih kakor vas sama.

"Komu je prišlo na misel, da se je naselil v tej puščavi?" se je čudil Kačur. "Tihotapci so bili pač, vojaški begunci, divji lovci in rokovanjaci!"

Ko je šel po ulicah, je ugledal človeka, ki je prekidaval gnoj za cerkvijo. Čokat stavec je bil s širokim, zagorelim obrazom, košatimi, sivimi obrvmi, na neobritih licih sivo strnišče; oblečen je bil v platneno, umazano srajco in telovnik iz grobega sukna; hlače si je bil privahal do kolen, noge je imel zavite v žakljevine. Kačur je ugledal kolar pod vratom starčevim in se je začudil.

"Kdo pa ste?" se je okrenil stavec.

"Učitelj sem; snoči sem prišel."

"Jaz sem pa župnik!"

Kidal je dalje in se ni več zmenil zanj. Kačur se je čudil in je šel.

"Kaj ni jutri nedelja?" je zaklical župnik za njim.

"Je!"

"Pridite opoldne k meni!" —

Kačur se je nastanil v šoli, v neprijazni, s slamo kriti kmečki bajti blizu cerkve. V veži, v njegovi izbi in v šolski sobi je smrdelo kakor po hlevu. Ko je stopil v vežo, je ugledal dolgo, suho žensko z visoko izpodrečanim krilom, ki se je z brezovko v roki podila skozi vežo za razcapanim paglavcem; izginila sta obadva hipoma skozi hlevne duri in Kačur je slišal še od daleč krič in psovanje.

(Dalje prihodnjice)

The Holy Family Society of the USA

ONE FAIRLANE DRIVE JOLIET, IL. 60434

Since 1914...

... the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Participating in the Catholic Communications Foundation.

Družba sv. Družine

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Joseph L. Drasler
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Matthew Kochevar
Third Trustee	Anthony Tomazin
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frances Yucevicius
Social Director	Nancy Owen
Spiritual Director	Rev. Aloysius Madic, O.F.M.
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

Minutes of the Meeting of the Supreme Board of THE HOLY SOCIETY of U.S.A. Joliet, Illinois, on January 31, 1970

President Joseph J. Konrad now called upon the 1st V-President Ronald Zefran for his report.

President and members of the Supreme Board:

We have gone thru quite a bit of discussions and exchange of ideas so far, the Treasurers report, considering the report of the first six months, is gratifying to me in this respect that we have made a recovery and a gain. This to my mind shows the progressive management of the Society in the face of economic conditions.

We realize that there will be setbacks, as there are in any type of business, therefore it means that the Home Office needs all the co-operation from all of us. This is my short report to you.

I thank you, Ronald Zefran 1st V-President

A motion was made by Anthony Tomazin and seconded by Joseph Sinkovich that the report of the 1st V-President be accepted as given. Motion is Carried.

President Joseph J. Konrad now called upon the 2nd Vice-President for a report.

President and members of the Supreme Board:

My report to you will be short. I recall the last Financial report that was read to us at the last meeting; it was disturbing that we had a deficit, but as I heard the report of the Treasurer at this time I was somewhat elated that a recovery was made, and now I feel a bit better.

The Holy Family Society — U.S.A. Bowling team recently claimed the Championship in the 29th Annual Joliet Women's Bowling Association Tournament. Members of the team are: Back row, Diane Briski and Fran Brainerd. Front row, Dolores Kendzora, Ruth Ward, and Gladys Hakey. Not pictured is Bernie Wojnowski.

I hope that the near future will tell a better story and a better report, I'm sure it will. I thank you,

Anna Jerisha 2nd V-President

A motion was made by Matthew Kochevar and seconded by Anthony Tomazin that the report of the 2nd V-President be accepted as given. Motion is Carried.

President Joseph J. Konrad now called upon the Treasurer for his report.

President and members of the Supreme Board:

When I gave you the last Financial Report at the last meeting for the 1st six months of 1969, it was not a very good one for me to read. As you know that period carried a large deficit in our operations, which was to a certain degree understandable why it happened. Our claims for that period were to a degree enormous.

But now, let's get to the Financial report that I have read to you at this meeting.

This one sounds a great deal better in respects that we have had to make a very good recovery, to show a gain in this period. This we have done and I am grateful to all you and the members of the Holy Family Society that we have done so.

For the future, in 1970, I sincerely believe that we will show a greater gain in the first six months of 1970 than the last six months of 1969.

All in all we do recognize that the economic factor had a great deal to do with it. This is my report to you,

I thank you, Anton Smrekar Treasurer

A motion was made by Anna Jerisha and seconded by Matthew Kochevar that the report of the Treasurer be accepted as given. Motion Carried.

1st V-President took the gavel and asked President Joseph J. Konrad for his report.

1st V-President and members of the Supreme Board:

We as officers must always realize that the highest endorsement of our Society comes from our many members. Only thru service to our members can the Society hope to continue to receive such endorsement which will enable us to grow. We must pledge to seek new ways to earn the support of the members.

The year 1969 was a very difficult year for our Society. Medical care costs rose to unprecedented heights with no relief in sight.

In less than two years, the average cost for a day of hospital care has increased from \$59.08 to \$89.65. It is predicted that within a matter of months this figure will be \$100.00 per day. Our Society along with the rest of the industry reluctantly was forced to raise rates on some of our Accident and Health Membership.

Competition from other companies that falsely claim to be offering insurance to Catholics is decreasing our membership.

The growth of the Society is obvious. It is also costly. In addition to the State of Illinois, our Society is established and enrolling new members in the Great States of Indiana, Pennsylvania, Ohio and Louisiana. The states of Maryland and Michigan will be established very shortly.

The bright side of the picture for 1969 was:

Our Life Insurance Department had an exciting and beneficial year. The Society had the pleasure of issuing in excess of Three Million Dollars of New Life Insurance for the year. We have Nine Million Dollars of Life Insurance in force at this time.

New Lodges have been formed in all of the new states and I am happy to report that we have

very capable people as charter members in the new lodges.

In the true Christian fraternal spirit of our society, "To protect the Home and Family", your Benefit Department again had the pleasure of paying in excess of One Million two Hundred Thousand Dollars in Living Benefits to our membership during the year.

In conclusion, I would like to say that the facts that the Holy Family Society is able to move ahead with vigor and is able to be of real assistance to our membership is a tribute to everyone in the Society, especially you, the members of the Supreme Board.

I thank you, Joseph J. Konrad President

A motion was made by Anton Smrekar and seconded by Joseph Sinkovich that the report of the President, Joseph J. Konrad, be accepted as given. Motion Carried.

1st V-President, Ronald Zefran, at this time proposed the following to be resolved by the Supreme Board:

Due to the changing world and the people involved, that the Supreme Board investigate and reconstruct the Society, due to the ecumenical concepts, to open the Society's membership to all of the Christian Faith.

The aforesaid proposal of the 1st V-President, Ronald Zefran, was seconded by Matthew Kochevar. Motion of the proposal is Carried.

"Be is resolved that in accordance with the powers in our office, we, the members of the Supreme Board, hereby direct our President and the Secretary to issue Charters to the following new Lodges:

Lodge No. 40 St. Jude
Lodge No. 41 St. Ann
Lodge No. 42 St. Francis
Lodge No. 50 St. Mary
Lodge No. 51 St. Thomas
Lodge No. 60 St. Agnes
Lodge No. 62 St. Theresa

The above resolution for its acceptance was duly signed by the members of the Supreme Board:

President, Joseph J. Konrad
1st V-President, Ronald Zefran
2nd V-President, Anna Jerisha
Secretary, Robert M. Kochevar
Treasurer, Anton Smrekar
1st Trustee, Joseph Sinkovich
2nd Trustee, Matthew Kochevar
3rd Trustee, Anthony Tomazin
Rec. Sec'y., Joseph L. Drasler

A motion was made by Anton Smrekar and seconded by Anthony J. Tomazin that the resolution so read by the Secretary be accepted. Motion Carried.

At this time a request was made and put in the form of a Motion by Matthew Kochevar and seconded by Anna Jerisha to the following:

"St. John the Baptist, Lodge No. 13 of Chicago, Ill., is promoting a Social event, as The St. John's Family Bowling Invitational, to be held on March 1st 1970."

The request is from the Home Office of the Holy Family Society of U.S.A. for funds for this social activity with the sum of \$300.00.

The motion was Carried.

The Supreme Board has acted on the time of the next Board Meeting which is to be held on Saturday, July 25, 1970, unless the Secretary, Robert M. Kochevar, sees fit to have an earlier meeting which would then have the Secretary mail the necessary notices.

There being nothing further to discuss at this time, a motion was made by Anthony Tomazin and seconded by Joseph Sinkovich that this meeting be adjourned. Time is 1:15 p.m. Motion Carried.

The closing prayer was said by the 1st V-President, Ronald Zefran.

Joseph L. Drasler, Recording Secretary

CHICAGO, ILL.

Help Wanted Male & Female

BEAUTY OPERATOR

Full time